

KARTA VI

Ćwiczenie 1.

Inscenizacja wiersza Iwony Róży Salach *Bajka*.

Potrzebne będą: kukielki, pacynki lub zdjęcia zwierząt: kota, kury, koguta, indyka, kozy, gęsi, kaczki, świni, krowy, barana, konia, szczenięcia.

Rodzic przedstawia dzieciom inscenizację wiersza, wykorzystując kukielki, pacynki lub zdjęcia zwierząt.

Zapraszam dzieci na bajkę,

w której kot pali fajkę

– pyku, pyku, pyk.

Ja sama jej nie pamiętam,

więc bajkę powiedzą zwierzęta.

– Ko, ko – kokoszka zaczęła i szybko odfrunęła.

– Kukuryku! – zapiał kogutek i jeszcze szybciej uciekł.

– Gul, gul – indyki pisnęły.

– Mee – potem kozy zaczęły.

– Gę, gę – gąski zagęgały, lecz bajki mówić nie chciały.

– Kwa, kwa – kaczki krzyknęły.

– Kwi, kwi – świnki kwiknęły.

– Muuu – głośno ryknęła krowa.

– Beee – baran jej zawtórował.

– Miau, miau – kotki zapiszczały.

– Ihaha – koniki głos dały.

– Hau, hau, hau – krzyknęły szczeniaczki.

Głósów był wybór taki!

Zwierzęta ryczały, beczały, kwakały,

gdakały i piały, szczekały, gęgały, miauczały,

lecz bajki nie powiedziały.

Ćwiczenie 2.

Rozmowa na temat wiersza. Przeczytaj dziecku pytania dotyczące wysłuchanego wiersza i poproś o odpowiedź.

– Jakie zwierzęta wystąpiły w wierszu?

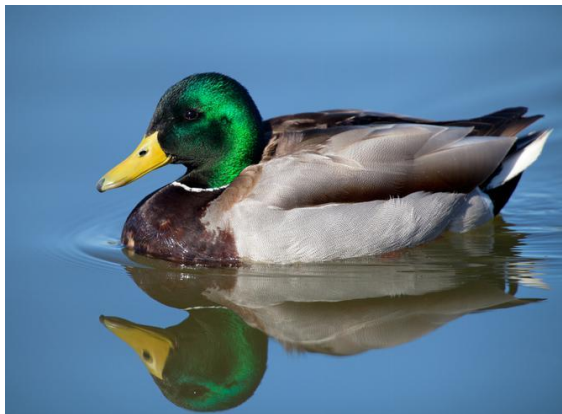
– Jakimi głosami odzywały się zwierzęta?

– Dlaczego zwierzęta nie opowiedziały bajki?

Ćwiczenie 3.

Ćwiczenia dźwiękonaśladowcze *Jesteśmy zwierzętami*.

Pokaż dziecku obrazki przedstawiające zwierzęta z wiejskiego podwórka. Poproś aby dziecko spróbowało naśladować odgłosy, jakie wydają dane zwierzęta.

Ćwiczenie 4.

Zabawa z wykorzystaniem zmysłu dotyku *Czarodziejskie pudełko*.

Potrzebne będą: figurki zwierząt żyjących na wsi, pudełko – *Czarodziejskie pudełko*.

Dziecko ogląda figurki zwierząt, dotyka ich i je nazywa. Następnie osoba dorosła umieszcza je w czarodziejskim pudełku. Zadanie dziecka polega na rozpoznaniu zwierzęcia za pomocą dotyku, podaniu jego nazwy i naśladowaniu odgłosu, jaki ono wydaje.